

KURYER LITEWSKI

W WILNIE DNIA 9 MAJA V. S. 1814. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

S. Petersburg dnia 29go Kwietnia v. s.

Kładziemy tu dalszy ciąg Najmiłosćwiecy nadgrodzonych za czyny szczególniejszego męstwa w rozmaitych z nieprzyjacielem bitwach przed weysciem woysk Rossyjskich do Paryża. Jenerałowie Majorowie, *Lewin*, Szeff Głuchowskiego Kirasyerskiego pułku *Lewaszew*, Jenerałowie Adjutanci: *Włodek* i *Zakrzewski* orderem S. Anny 1szej klasy; *Czogłokow* orderem S. Włodzimierza 2go stopnia; *Sipiagin Damas* i *Pisarew* orderem S. Jerzego 3ciej klasy; *Xiąże Wołkoński* złotą szpadą z dyamentami; *Xiąże Szczerbatow* orderem S. Jerzego 4tej klasy; Pułkownicy *Szeff Razański* piechotnego pułku *Skobielew* orderem S. Jerzego 4tej klasy; zostający w kawalerii *Hrabia Aprazin*, Fligel Adjutant *Hrabia Roszeszuar* i *Brożyn* orderem S. Włodzimierza 3go stopnia; w części kwaterymistrzowskiej Podpułkownik *Sozonow* ord. S. Anny 2giej klasy z dyamentami; Kapitan *Danilewski* ord. S. Anny 2giej klasy z dyamentami; *Trasnin* ord. S. Anny 2giej klasy; Podporucznik *Sztrom* 2, Praporczyk *Rozentach*, *Buturlin* i *Roczefor*, L. G. Siemien: Praporczyk *Olenin*, Dońskich Kozackich Półkow: *Karpowa*, Setnik *Chwostow*, Kuteynikowa 3, Setnik *Awilow* orderem S. Włodzimierza 4go stopnia; Leyb: Gwar: Półkow: Siemien: Porucznik *Wołkow*, Ułańskięgo Rotmistrz *Glazenap*, Huzarskiego Adjutant Jenerała *Hrabiego Ożarowskiego* Sztab Rotmistrz *Zybin*, Iziumskiego huzarskiego Rotmistrz *Sziling* orderem S. Jerzego 4tej klasy; w części Kwaterym: Praporczyk *Sztrandman* i Dońskiego Kozackiego pułku Iłowskiego 3 Chorągwy *Tryfonow* orderem S. Anny 3ciej klasy. (z 1 o z. Półn.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

FRANCYA

Obie Gazety Wiecenne zawierają w języku Francuskim z tłumaczeniem Niemieckim akt Umowy pomiędzy Pełnomocnikami Mocarstw Sprzymierzonych, a Hrabią *Artezyi* Jeneralnym Namieśnikiem Królestwa Francuskiego, w 9ciu artykułach i 10tym dodatkowym zawartej dnia 23go Kwietnia w Paryżu, której treść następująca: 1) Przed wszystkimi twierdzami ustają nieprzyjacielskie kroki, iak tylko ich kommandanci Jenerałom Mocarstw Sprzymierzonych oświadczą, iż uznają Rząd terazniejszy Francuski. 2) Woyska Mocarstw Sprzymierzonych opuszczać będą ziemię Francuską (iak ta w dniu 1szym Stycznia 1792 ograniczona była) w miarę iak posiadane jeszcze przez Francuzów za temiż granicami miejsca i twierdze od woysk Francuskich opuszczane, i Sprzymierzonym wydawane będą. 3) Do tego opuszczenia i poddania następne wyznaczają się terminy: a) Twierdze nad *Renem* i z tamtej strony rzeki, aż do dawnych granic Francuskich, iak te w dniu 1szym Stycznia 1792 były, od daty niniejszej w przeciągu dni 10ciu; b) Twierdze w *Piemencie* i w innych częściach Włoskiej ziemi, które do Francyi nie należały w przeciągu dni 14tu; c) Twierdze w *Hiszpanii* w dnach 20tu; a naybardziej oddalone, gdziekolwiek tylko znajdowały się mogły, nie daley iak do 1go Czerwca t. r. Garnizony wychodzą z bronią, bagażami i całą prywatną swoją własnością, tudzież na każdy tysiąc ludzi, (licząc w to chorych i ranionych) mogą wziąć trzy sztuki polowej artylerii. Pozostała artyllerya, ammunicya, prowianty, archiwa, plany, modele będą bez wyjątku wydane mianowanym do odbierania twierdz Kommissarzom; załogi zaś Francuskie przepisany im traktem do Francyi powrócą. Sprzymierzeni podniosą także

ze swojej strony obleżenie twierdz wewnątrz Francyi będących, a Namiestnik Jeneralny Królestwa wyda także, wszystkim woyskom Francuskim jeszcze we Włoszech pozostałym, rozkazy niezwłóznego powrotu do Francyi. 4) Toż samo stosuje się do Portów Morskich; iednakże co się tycze stojących tam Okrętów i Arsenalów, zostawiają sobie Umawiające się strony, przy nastąpić mającym ostatecznym traktacie, w szczególności tém rozrządzić. 5) Francuskie floty i pojedyncze okręty, pozostaną w tych miejscach, gdzie się teraz znajdują, prócz okrętów które do przenoszenia depeszy wyprawiane być muszą; iednakże blokada morska wszędzie ustaje, i statki rybackie, tudzież do handlu brzegowego i przewozu żywności potrzebne okręty mogą bez przeszkody wpływać i wypływać z portów. 6) Okręty, któreby teraz zabrane być mogły, zwrócone zostaną, jeżeli zabranie ich, w *Kanale* i na morzu północnym, we 12cie dni, po wymianie ratyfikacyi tego traktatu, aż do wysp *Kanaryjskich* w przeciągu iednego miesiąca, a zaś do *Równika* i za *Równikiem* w czasie pięciu miesięcy od teyże daty, nastąpićby mogło. 7) Do niezwłóznego i wzajemnego uwolnienia wszystkich jeńców, zakładników &c. bez wymiany i zapłaty mianowani będą Kommissarze. 8) Po podpisaniu terazniejszej konwencyi, wszystkie dostarczenia potrzebne dla woysk Sprzymierzonych nie będą się już uskuteczniały drogą do tey pory używaną, to jest przez rekwiizycye Jenerałów woysk Sprzymierzonych, ale za pośrednictwem Władz krajowej Administracyi. 9) Woyska Sprzymierzone w swoim marszu z Francyi na przepisanych Etapach będą opatrywane w żywność i dalsze potrzeby przez towarzyszących im Kommissarzów Francuskich. 10) Artykuł dodatkowy stanowi, iż twierdze w *Niderlandach* leżące wraz z temi które stoją nad *Renem* i pod temiż samemi warunkami, to jest w przeciągu 10ciu dni od daty niniejszej Sprzymierzonym wydane będą.

Dnia 21go Kwietnia, *Xiąże* (*Duc de*) *Berry*, mając po prawey stronie Marszałka *Berthier*, po lewey *Mar. Moncey* i otoczony znaczną innych Marszałków i Jenerałów Francuskich liczbą, odprawił uroczysty wjazd do Paryża. Prefekt Departamentu miał do J. K. Wysokości mowę, w której mu uczucia mieszkańców i radość ich tłumaczył, na którą *Xiąże* w wyrazach pełnych czułości odpowiedział.

A k t a R z a d o w e

w Zamku *Thouilleries* 22go Kwietnia 1814.

My Karol Filip Francuski, Syn Francyi, Monsieur, Brat Królewski, Namiestnik Jeneralny Królestwa.

Postanowiliśmy i stanowimy, co następuje:

Art. I. Do każdej dywizyi wojennej posłany będzie nadzwyczajny Kommissarz Królewski. — Cel tego poselstwa jest: 1) Upowszechnić w kraju dokładną wiadomość o wypadkach, które Francya prawemu ię Monarsze powracaia. 2) Upewnić wykonanie ustaw Rządu tymczasowego. 3) Użyć stosownych do okoliczności środków dla przywrócenia i ułatwienia działań Rządu. 4) Powziąć wiadomość względem wszystkich części publicznego porządku.

Art. II. Na ten koniec mianowani Kommissarze mogą rekwirować do wszystkich Władz krajowych, a nawet wydawać rozkazy, którym one winny posłuszeństwo.

Art. III. Ponieważ ci Kommissarze są odpowiedzialni za postępowania Władz i Urzędników szczególnych, przeto mogą ich zawieszać w urzędowaniu, a nawet tymczasowie osadzać ich miejsca — Te ie-

znak postanowienia, wraz z powodami Kommissarzy przesyłać mają do potwierdzenia Kommissarzom przy Ministerjum, do których to, *respective*, należyć będzie.

Art. IV. Mogą powracać wolność osobom za mniemanie polityczne uwięzionym, jeśli te razem z innego rodzaju przestępstwa nie są do aresztu skazane.

Art. V. Wstrzymają wszystkie przewody i kroki sądownicze przedsięwzięte za Rządu przeszłego z powodu wojennej konskrypcji.

Art. VI. Wstrzymają wszystkie nadzwyczajne rekwizycje, zaciągi, prace około warowni, zatopienia i inne środki, które Rząd przeszły iedynie dla przedłużenia wojny przedsiębrał.

Art. VII. We wszystkiem znosić się mają z Kommissarzem Interessów Wewnętrznych, i według potrzeby z Kommissarzami innych Depart. Ministerium.

(Podpis) Karol Filip.

Tymczasowy Sekretarz Stanu Baron Vitrolles.

W skutku tego wyroku mianowani następni Kommissarze.

1. Dywizya Paryż. Marszałek Perignon.
2. — Mezieres Xże (Duc) de la Rochefoucauld. d^o Hudoville.
3. — Metz Marszałek Kellermann.
4. — Nancy Hr. Roger de Damas.
5. — Strasbuurg Kawaler de la Salle.
6. — Besançon Margrabia de Champagne.
7. — Grenoble Hr. August de Juigné.
8. — Toulon Hr. Bruno de Boisgelin.
9. — Montpellier Hr. Mateusz de Montmorency.
10. — Toulouse Hr. Juliusz Polignac.
11. — Bordeaux Hr. Dejean.
12. — La Rochelle Pan Gilbert de Voisins.
13. — Rennes Hr. de Ferrieres.
14. — Caen Hr. Karol de Plaisance.
15. — Rouen Pan Begouen Radca Stanu.
16. — Lille Mar. Mortier Xże (Duc) de Treviso.
17. — Dijon Jen. Nansouty.
18. — Lugdun Hr. Alexy de Noailles.
19. — Perigueux Jen. Marescot.
20. — Bourges Pan Otto, Radca Stanu.
21. — Tours Vicomte d'Osmond.

Tymże wyrokiem P. Royer-Collard mianowany Dyrektorem Jeneralnym handlu Xiążek, P. Maxim de Choiseul Prefektem Depar. Eury, a P. Riccé Prefektem Orny.

Wyrokiem dnia 19go, tenże Rząd Tymczasowy postanowił, aby wszystkie insignia, ozdoby, pieczęci, i Archiwa, które Oycu Świętemu, po gwałtowném uwiezieniu tej Głowy Kościoła z Jego Stolicy zabrane były, i dotąd w Paryżu lub w innych miéjscach Królestwa się znajduią, na powrót Oycu Świętemu do Rzymu odesłane zostały.

Wyrokiem dnia 22go Ministerjum wojenne postanowiło, aby natychmiast żołd miesięczny wojsku Francuskiemu wypłacony został.

Kommissarz Marynarki Malouet, postanowił, że okręt nazwiskiem, le Polonois, który Króla Francuskiego z Anglii do Francji przewiezie, odtąd nosić ma nazwisko Lilii. — Tenże Kommissarz w piśmie publiczném oświadczył, że Oficerowie Morscy wszelkiej rangi, przysłali na iego ręce akta swojego przystąpienia i swej podległości wyrokom nowego Rządu, lecz że liczba ich tak jest wielka, że nie podobnaby było mianować wszystkie szczególne osoby.

Stosownie do postanowienia Senatora i wielkiego Mistrza Uniwersytetu, uczniowie w szkołach publicznych nie mają odtąd być powoływani odgłosem bębna, ale, iak było zwykle, znakiem szkolnego dzwonka. Skassowana także przeszłego Rządu ustawa, aby wszyscy studenci wojenne nosili mundury.

Od dnia 26go Kwiet. otwarty pocztowy związek pomiędzy Paryżem, Hiszpanią i Portugalią.

Miasta Montpellier, Nismes i największa liczba znakomitszych miast Francuskich poszły za przykładem Lugdunu, Bordeaux i Tuluzy. Wszędzie zgruchotane posągi Bonapartego i znaki Tyranii. Lud dzięknie Niebu za oswobodzenie Ojczyzny i powrót Burbonów. Marselia i Toulon też same oświadczyły uczucia.

Posąg Henryka IV. na Pont-neuf, który ma być znowu postawiony, w 1793 w czasie rewolucji od gminu zniszczonym został. Był on zaczęty w 1614, a w 1635 skończony. Kozmian 11. konia do tego posągu darował Maryi de Medicis. Był on dziełem Jana de Boulogne: ozdoby były wykonane podług rysunków P. Franchevilles.

Jenerał Lecourbe, którego Bonaparte posłał był na wygnanie do Lons-le-Saulnier, a potem do Bourges, został powołany przez Hrabiego Artezyi, i w stopniu swoim utrzymany.

Odziaż Bonapartego podwyższył fundusze publiczne na Bursie Paryskiej — Gazety Francuskie czynią uwagę, iż ile razy Bonaparte powracał z iakiejkolwiek kampanii, tyle razy upadały papiery i fundusze bankowe.

W mieście Valence ukazała się dnia 16go Kwietnia następna odezwa Marszałka Augereau do wojska.

„Żołnierze! Senat, iako tłumacz woli Narodu, zmordowany tyrańskim Napoleona Bonapartego iarzmem, wyrokiem swoim dnia 2go Kwietnia iego i iego Familią na zawsze od tronu oddalił. — Nowa Monarchia, mądra i wolna Konstytucya, i ieden z potomków naszych dawnych Królów, zajmują już miejsce Bonapartego i iego despotyzmu. — Wasze rangi, dekoracye, i ozdoby są zapewnione. — Ciało Prawodawcze, Wielcy Dygnitarze, Marszałkowie, Jenerałowie i wszystkie korpusy wojska przystąpiły do wyroków Senatu, i Bonaparte sam, na mocy podpisanego dnia 11go Kwietnia w Fontainebleau aktu, wyrzekł się tronu Francji i Włoch. — Żołnierze! iesteście rozwiązani od swojej przysięgi, iesteście rozwiązani przez Naród, przy którym zostacie Najwyższa Władza, iesteście nakoniec, gdyby tego nawet była potrzeba, przez własne wyrzeczenie się człowieka, który poświęciwszy miliony ludzi swej okrutnej dumie, nie umiał umrzeć, iak na Męża przystało.

„Narod powołuje Ludwika XVIII. na tron; iako Francuz rodem, wasza sława będzie dla niego chlubą; iako potomek Henryka IV, będzie On miał iego serce i będzie kochał swoich żołnierzy i swój Naród. — Zaprzysięgniemy zatem wiarę Ludwikowi XVIII, i Konstytucji, którą nam ofiaruje; przypniemy te prawdziwie narodową kokardę, która zaciera ostatnie ślady rewolucji, dziś już zupełnie ukończoney; a wkrótce w uznaniu waszego prawego Króla, i miłości Ojczyzny, znajdziecie sprawiedliwą nagrodę waszych szlachetnych czynów.

(Podpisano) Marszałek Augereau

Szeff Głównego Sztabu Ducasse.

List Marszałka Suchet do Prezydenta Rządu Tymczasowego.

Monseigneur! Od dni 14tu nie odebrałem żadnego gońca, kiedy nakoniec w tej chwili otrzymuję list od J. W. Pana, wraz z doniesieniem o niespodzianych wypadkach, których Francya w tych dniach ostatnich teatrem była — Przemiana, tak ważna dla dobra Narodu, nie może nie być pociechą każdego Francuza, a nasze własne uczucie skazuje nam obowiązki, iakich w tych ważnych okolicznościach dopełniać mamy. Ci którzy od lat 20tu walczą dla sławy, poświęcają bez wątpienia serce i rękę swoją szlachetnemu usiłowaniu, które dążąc do oddania nam mądrej Konstytucji, i powrotu na tron potomków Henryka IV, staie się rękoiemą pokoju Europy. W naszych obozach byliśmy zawsze wierni Francji, dzieliliśmy cierpienia Ojczyzny; dziś dziejemy nadzieie, a posłuszni iey życzeniom z iey głosem nasze łączymy. Chociaż byliśmy gotowi w nowych bitwach przełać resztę krwi naszej, iednakże miło nam jest położyć nareszcie kres tym nieskończonym mordom, zawiesić broń naszą, i wraz ze wszystkimi Francuzami kosztować owoców trwałego i Francji godnego pokoju. — Jestem z uszanowaniem &c.

(Podpisano) Marszałek Suchet Xiążę (Duc) Albufery.

Główna kwatera Narbonne 14go Kwiet. 1814.

Fontainebleau 21go Kwietnia. Dnia wczorayszego o godzinie 11 z rana wyjechał stąd Bonaparte ze swą 14tu powozów; na pocztach dla iego domowego

ników potrzebną po 60 koni. Kommissarze Mocarstw Sprzymierzonych, którzy mu towarzyszą, są, Hr. Szawalów, Baron Koller z Majorem Hr. Clam, Półkownik Hr. Truchsess i Półkownik Campbell. W świetle Bonapartego oprócz czterech jego domowników znajduje się także jego piekarz; kilku wojennych Oficerów Francuskich, którzy mu towarzyszą, powrócić mają, jak słychać, od miejsca, gdzie wsiadzie na okręt — Przy odjeździe mówili i żegnał się z przytomną jeszcze małą liczbą Gwardyi, która była w Fontainebleau, uściśkał ich Jenerała, i ucałował Orła tego oddziału — Wsiadłszy do powozu utracił udawaną spokojność umysłu, i łzy płynęły mu z oczu. Kamerdyner jego Constant, pomimo znacznego podarunku, który od Bonapartego dniem pierwszy otrzymał, opuścił go i uszedł do Paryża. (Oestr. Beob.)

Gazeta Berlińska dodaje, że Bonaparte odbywa podróż w sześciu ócio-konnych powozach, a za nim idzie 20 wozów z jego bagażami i służącymi. Jedzie powoli. Dnia 23 o godzinie 4tej po południu przejeżdżał przez Montargis, a nocował w zamku Briare. Przed odjazdem zatrudniał się wyszczególnieniem tego wszystkiego co z nim wzięść miano i największa część sprzętów pod jego własnym okiem upakowana była.

Obiedwie twierdze na wyspie Elbie Porto Ferrarjo i Porto Longone, osadzone będą załogami złożonymi z wojsk Mocarstw Sprzymierzonych i z wojsk Francuskich.

W I E S T N I K

Gazety Wiedeńskie ogłosiły wiadomość Urzędową następują: Hrabia Bellegarde donosi, że na mocy zawartej w dniu 23 Kwietnia, z Wice Królem Włoskim powtórnej wojennej konwencji, oprócz twierdz Osopo, Palmanuova, Legnago i Wenecyi, które już dnia 20go Kwietnia zajęte zostały, jeszcze twierdze, Peschiera w dniu 25tym Kwietnia, Mantua 1go Maja, tudzież inne pozostałe warowne miejsca Królestwa Włoskiego, wojskom Austriackim mają być wydane. Równie też Medyolan i całe Królestwo Włoskie przez Austriaków w imieniu Mocarstw Sprzymierzonych osadzone będzie: Wojska zaś Włoskie do ostatecznego rozstrzygnięcia pozostaną w swoich teraźniejszych kwaterach, lecz pod rozkazy Hrabiego Bellegarde podane będą. (Tu następuje opis działań wojennych Króla Neapolitańskiego i Jenerała Nugent, które przed zawarciem pierwszej kapitulacji miały, a które nie ważnego nie zawierają.) Oprócz tego Feldmarszałek Bellegarde donosi, że odebrał wiadomość od Lorda Bentinck, który dnia 16go Kwietnia, zdobywszy mocą kilka zamków, dnia 18go i 19go przez kapitulację osadził wojskami Angielskimi port i miasto Genue.

Gazeta Tyrolu południowego pod 24tym Kwietnia z Liworno donosi. — Dnia wczorajszego o godzinie 2giej popołudniu przybyli tu z miasta Bastia Stołecznego wyspy Korsyki PP. Morelli, Negroni, Grezoni i Suchereau, jako Deputowani od Rządu tymczasowego wyspy Korsyki; od których dowiadujemy się, że mieszkańcy Bastii, sprzykrzywszy sobie uciążliwy Rząd Francuski, i oburzeni gwałtami, które wyrządzał Jenerał Berthier dla wybrania 500,000 franków, dnia 11go Kwietnia, zrobili powszechne powstanie. Komendant twierdzy P. Launay, który miał 2,000 żołnierzy, rozkazał obrócić działa ku miastu, ale mieszkańcy już osadzili byli bramę Sgo Jerzego, i Jenerała Casalta, który na pomoc spieszył ogniem swoim przymusili do odwrotu. Cytadella była zdobytą, załoga rozbrojoną i komendant aresztowany. Toż samo miało miejsce w St. Fiorenzo, Capraja, Porto-Ferrajo i w innych miejscach. Jenerał Berthier znajduje się w Ajaccio, i zdać się chce bronić przeciwko mieszkańcom. — W Bastii ustanowiony został Rząd tymczasowy z 15tu członków, pod Prezydencją P. Videau. — Deputacya ta wysłana została do Lorda Bentinck z prośbą o pomoc.

Z Padwy dnia 20go Kwietnia. Otrzymałszy z Florencyi następują odezwę:

Ferdynand III. z Bożej łaski Wielki Xiążę Toskański:

„Gdy Opatrzność Boska tak widocznie pobłogosławiła orężowi Mocarstw Sprzymierzonych, zrobiła go mocnym do oddania praw, jakie dawniejsi Władcy mają do posiadanych przedtem przez siebie

krajdów. Na skutek tego, Wysokie Sprzymierzone Mocarstwa postanowiły oddać mi moją Toskanią, wraz z innymi krajami: mianowicie zatytn, mocą niniejszego wyroku, Xięcia Rospigliosi, jako naszego Pełnomocnika do objęcia w naszym imieniu Toskani i przyłączonych posiadłości. — Aż do naszego przybycia, które wkrótce nastąpi, będzie on sprawował urząd Jeneralnego Gubernatora i potwierdzi wszystkich publicznych Urzędników, których niewątpliwą jest wierność i przywiązanie do świętej religii Katolickiej, głęboko utkwionej w sercu naszym. — Feld. Hrabie Bellegarde naczelnemu dowódcy armii Włoskiej, porucza się przyprowadzenie do skutku niniejszego reskryptu. (z Gaz. Wiedeń.)

Po pierwszej umowie z Wice Królem Włoskim, mocą której wojska Francuskie do Francyi powracać miały, Wice Król wydał do nich następującą odezwę:

„Żołnierze Francuscy! długie i okrutne klęski, uciskały oyczyznę waszą. Francya chce im położyć koniec powracając pod zbawczą zasłonę swojej starożytnej tarczy. — Otrzymałszy wiadomość o tych wielkich przemianach, zwróciliście zaraz oczy ku ukochanej oyczyźnie, która was na łono swoje powołała. Żołnierze Francuscy, udacie się niezwłocznie w drogę do swoich domów. Czuliśmy się bardzo szczęśliwym, gdybym sam mógł wam przewodniczyć, i niepowierzać nikomu innemu starania odprawienia na miejsce wypoczynku tak walecznych wojowników. — Lecz są inne obowiązki, które odemnie tej ofiary wymagają. — Wierny, wspaniały i cnotliwy naród ma prawo do reszty mojego iestestwa, które mu od lat 10ciu poświęciłem. Dopóki mi wolno będzie pracować dla jego pomysłowości, dopóty te trudy będą najmiłszym zatrudnieniem mojego życia. — Żołnierze Francuscy! chociaż pozostaję pomiędzy Włoskim ludem, bądźcie jednak przekonani, że nigdy waszą wierność i ufność, w pośród niebezpieczeństw i grożących politycznych stosunków, dla mnie okazana, z pamięci mojej nie zginie, i że moja wdzięczność i przychylność, tudzież miłość i szacunek Włoskiego ludu wszędzie wam towarzyszyć będą.” Mantua dnia 17go Kwietnia 1814.

(Podpisano) Eugeniusz.

(z Gaz. Wiedeń.)

N I E M C Y

z Lubeki d. 2go Maja. Dnia 26go Kwiet. pomiędzy Cesarsko-Rossyjskim Jenerałem Hrabą Bennigsenem, a Marszałkiem Davoustem został zawarty rozejm na 10, a po 14g innych, na dni 14cie. Ze strony Rossyjskiej traktował Jenerał Opperman, ze strony zaś Francuskiej Jenerał Loison. — Biała chorągiew powiewa w Hamburgu na wieży S. Michała. Główna kwat. Jenerała Bennigsen znajduje się w Altonie.

z Bergedorf dnia 2go Maja. Klęski nasze zdają się tykać swojego kresu. Cała załoga Hamburgska, wszyscy Jenerałowie i nawet Davoust przypięli już białą kokardę. Co moment oczekujemy otworzenia bram tego tak długo nieszczęśliwego miasta. (z Gaz. Berl.)

W. B R Y T A N I A

z Londynu d. 22go Kwiet. Pozawczoraj Ludwik XVIII odprawił swój wjazd uroczysty do Londynu. Xiążę Regent wysłał przeciwko niemu paradne powozy Stanu, i sam potem dla powitania Króla aż do Staumore wyjechał. Eskorta, która otaczała powozy Królewskie, złożona była z całej kawalerii, jaka się znajdowała w Londynie. Na ulicach stały w szeregach gwardye piesze. W średnim powozie siedział Król Francuski w sukni granatowej złotem haftowanej; Xiążę Regent w mundurze, Xiężna Angouleme i Xiążę de Condé. Z wielu domów powiewały białe chorągwie, na której widać było złotem wyszyte litie. Ze wszystkich okien rzucano wieńce laurowe, i białe chustki były w poruszeniu. Xiężniczki Królewskie zaproszone były do Wielkiej Xiężnej Oldenburskiej do Pulteney, aby stamtąd widzieć mogły ten wjazd okazały. Wszystko się odbyło w największym porządku, i na twarzy Króla Ludwika widać było tkliwe wzruszenie z powodu tej rzetelnej radości, jaką mu okazywały wszystkie stany. Cały ten nakonec orszak przybył do domu Crillon, gdzie Xiążę Regent wprowadził Ludwika XVIII. Tu do sta osób zgromadzonej Francuskiej Szlachty, Ministrów Angielscy, i inne znakomite osoby powitały Króla Francuskiego.

Nazajutrz to jest 21go *Ludwik XVIII* wraz ze swoją familią oddał wizytę Xięciu Regentowi. Xiążę przyjął Króla przy wysiadaniu z pojazdu; w pałacu zgromadzeni byli Arcy-Biskup *Canterbury*, wszyscy bracia Xięcia Regenta, Ministrowie Gabinetowi, Lord Kanclerz i wszyscy wyżsi Urzędnicy Stanu. Xiążę zaprowadziwszy Króla do swojego Gabinetu zgromadził tam kapitułę orderu Podwiązki, do którego Król, z opuszczeniem, z powodu słabości zdrowia, przeciągłego ceremoniału, był przyjęty, a Xiążę Regent nowemu Kawalerowi orderu ofiarował jego znaki. Po powrocie z Kaplicy do Gabinetu Xięcia Regenta, Król Francuski ofiarował order *S. Ducha Xięcia York*. U stołu znajdowała się Królowa wszystkie Xiężniczki i Wielka Xiężna *Oldenburska*. Potem nastąpiła gala u Dworu, na której wyższa szlachta ukazała się w wielkich ubiorach.

Dziś d. 22go Lord *Mer Londynu* w gronie wszystkich Radców miasta udał się do mieszkania *Ludwika XVIII* dla złożenia temu Monarsze adresu życzeń mieszkańców *Londynu* z powodu jego powrotu na tron Francuski.

Dnia jutrzejszego, 23go, *Ludwik XVIII* odieżdża do *Dover*, gdzie wsiądzie na okręt dla udania się do Francyi. Xiążę *Klarencey* dowodzi eskadrą do eskortowania tego Monarchy przeznaczoną.

Twierdzą tu w *Londynie*, że Xiążę *Berry*, drugi syn Hrabiego *Artezji*, za pozwoleniem Króla swojego stryja, jakoteż innych członków *Familii Bourbonow*, i naysznakomitszych emigrantów Francuskich, którzy kontrakt małżeństwa podpisali, od kilku lat zaślubił sobie godną szacunku, lecz prywatnego stanu damę, z której ma troje albo czworo potomstwa.

W Parlamencie Angielskim dnia 21go Kwiet. P. *Vithbread* wyrzucał Ministrom, iż o projektowanym zaślubieniu Xiężniczki *Galii* z Xięciem *Oranii* Parlament, nie od Rządu, ale dowiaduje się z publicznych papierów *Hollenderskich*. Kanclerz Skarbu na to odpowiedział, iż dopóty w tej materii milczyć musi, dopóki od Xięcia Regenta nie odbierze rozkazu przełożenia tej rzeczy Parlamentowi. — Potym tenże P. *Vithbread* pytał, czyli w samej rzeczy Rząd Angielski przedsięwziął środki przecięcia wszelkiego handlu zbożem z *Norwegią*, i przymuszenia głodem tego kraju do przyjęcia politycznych przemian i stosunków? Kanclerz Skarbu na to odpowiedział, że punkt ten do rozwiązania był trudny, i że Parlament wiedział, iż *Anglia* gwarantowała traktat, według którego *Norwegia* przejść powinna pod panowanie *Szwecyi*.

Osoby prywatne, które przed wstąpieniem na tron Bonapartego miały znaczne kapitały we Francyi, nie tylko nie odbierały żadnych procentów, ale nawet ich kapitały przez Bonapartego za uległe konfiskacie uznane były; kiedy tymczasem kapitały poddanych Francuskich na bankach Angielskich, nie tylko zostały nie tknięte, ale nawet regularnie miały wypłacane procenta; te osoby w przeszłym tygodniu miały wspólne naradzenie się, i podały o to memoriał do *Ludwika XVIII*. Cały dług ma wynosić do dwóch milionów fantów szterlingów.

Spóźnione dójście depeszów z *Paryża* do armii południowej we Francyi nie tylko było przyczyną krwi rozlewu nieużytecznego pod *Tuluzą*, ale nawet pod *Bajonną*. Załoga *Bajońska* w nocy z 9go na 10ty Kwiet. napadła niespodzianie na przedpocztę Angielskie, przy czem Anglicy stracili Jenerała *Hay*, Pułkownika *Sullivan* i od 5 do 600 ludzi zabitych, rannych, albo w niewolę wziętych. Niemamy jednak jeszcze o tym wypadku urzędowych wiadomości.

Lubo Lord *Wellington* został wezwany do *Paryża*, pierwsi jednak zamierza sobie pojechać do *Madrytu* dla widzenia się z Królem *Ferdynandem VII*. Jeszcze dnia 5go *Marca* Gwardye Hiszpańskie wyszły z *Madrytu* dla przyjęcia Króla *Ferdynanda*. — Ręgencya Hiszpańska proponowała Stanom *Cortes*, aby na dochody roczne Króla wyznaczyły czterdzieści milionów realów (real mniej nieco niż złoty Polski) na jego Dwór siedm milionów, a dla każdego Infanta po 150,000 czerwonych złotych.

Odebraliśmy gazety Amerykańskie dochodzące do 15go *Marca*; nie zawierają one nic nowego; widać tylko, że P. *Madison* łagodniejszym zda się przemawiać tonem. Cóż będzie, gdy otrzyma nowinę o ostatnich wypadkach we Francyi? (z *Gaz. Berl.*)

WIADOMOSCI RÓZMATE

— Gazety *Warszawskie* umieściły Nymfomanię

Rozkaz naszego Monarchy, Najjaśniejszego Cesarza *Alexandra*, którym dla ulżenia Xięstwu *Warszawskiemu* uchyla się od d. 21 *Maja* (1 *Czerwca*) r. t. podatki, pod nazwiskami *Czopowe wiejskie*, *Patentowe* od *Rzemieślników* i *Artystów*, i *fortyfikacyjny* czyli *osobisty*, w ogóle ośm milionów złotych wynoszące. Inne postanowienia w tym Rozkazie umieszczone mają wszystkie za cel polepszenie bytu i szczęśliwość tego kraju.

— Donoszą z *Bruxelli* pod 28 Kwiet. że Xcie *Następca Szwedzki* ma jeszcze zabawić w *Paryżu* aż do przybycia *Ludwika XVIII*. Gdy Xiążę ten w dniu 15 Kwiet. w nocy przybył do *Paryża*, Najjaśniejszy Cesarz *Rossyjski* zaraz nazajutrz zrana, bez wszelkiej okazałości raczył mu oddać wizytę, i długo u Xięcia bawił.

— Według doniesienia z *Włoch*, *Oyciec Święty* z *Imola* miał przybyć do *Viterbo* o dzień drogi od *Rzymu*, i tam oczekiwał na *Kardynałów* powracających z wygnania dla odprawienia uroczystego wjazdu. Lord *Bentink* w *Bolonii* ofiarował Ojcu Świętemu imieniem Xięcia Regenta 50,000 czer. złotych na kosztą podróży, a Król *Neapolitański* w całym swoim kraju nakazał uroczyste modły za szczęśliwy powrót *Papieża* do krajów swoich.

— Gazety *Berlińskie* donoszą, że *Feldmar. Blücher* d. 24 Kwiet. wyjechał z *Paryża* do *Londynu*, wezwany przez X. Regenta, który temu znakomitemu wojownikowi chce osobiście oświadczyć swój szacunek.

— Małżonka *Ludwika XVIII* nie żyje: przed półtora roku Pani ta umarła w *Anglii*, ale dla trudnego związku pisma publicznie nie miały w ówczas o tém żadnej wiadomości.

— Arcy Xiężna *Marya Ludwika* ma tym czasem przebywać w *Lintz*.

— Gazety *Wiedeńskie* i *Berlińskie* opisują uniesienia radości, jakie panowały w *Tuluzie*, kiedy L. *Wellington* wszedłszy do tego miasta, donosił obywatelom o nowej Rządu odmianie, i złożeniu *Napoleona* z tronu.

— Sławny i odważny *Lainez*, który w *Grudniu* jeszcze 1813 śmiał podnieść głos przeciwko *Bonapartemu*, został mianowany *Prefektem Departamentu Girondy* przez Xcia *Angouleme*.

— Posłowie *Amerykańscy*, PP. *Bayard* i *Galatin* którzy byli w *St. Petersburgu*, przybyli w *Kwietniu* do *Anglii*.

— Królowa *Etrury* z synem swoim od półtrzecia roku zamknięta w jednym *Klasztorze* *Mniszek* w *Rzymie*, której *Bonaparte*, przyrzeczonej nawet pensyi 400,000 franków nie wypłacał, została w *Styczniu* przez Króla *Neapolitańskiego* uwolnioną, i przebywa teraz w *Rzymie* wraz z *Karolem IV*. dawnym *Królem Hiszpańskim*.

Gazety *St. Petersburgskie* umieściły następny wyiątek z listu jednego *Oficera* pisanego z *Paryża*, dnia 30go *Marca* (11go Kwiet.). „Cóż mam powiedzieć o naszym ukochanym i wspaniałym Monarsze? Jak opisać ten stopień wielkości, którego On dosiagnął swoją sławą? Losy wszystkich Narodów są w Jego ręku. Jego skinienie jest dla nich prawem. Ubóstwia go *Europa* i sama nawet *Francya*. Trudno sobie wystawić, iakie widok jego wzbudza uniesienie w lekkich *Paryżanach*. Nypierwsze *Damy* po dwie i trzy godziny stoją częstokroć w oknach domów, aby tego Pana przejeżdżającego widziały.... Mówią, że *Bonaparte* o trzy pocztę od *Paryża* dowiedziawszy się o wejściu naszym do *Stolicy*, rzekł w rozpacz, Zginąłem! — Tak jest: *Paryż* nie *Moskwa*!.. *Paryż* jest *Francyą*, lecz *Moskwa* nie jest jeszcze *Rossyą*: i *Rossyanie* tego dowiedli. Jak miło jest teraz każdemu z naszych chlubić się tym sławnym imieniem — *Paryżanie* chcieli zburzyć *Statuę Bonapartego* na wysokości kolumnie z brązu stojącą: lecz *Senat* oparł się temu, i posąg ten ofiarował naszemu Cesarzowi. Twierdzą, że będzie zawieszony do *Rossyi*. Nasz ulubiony Monarcha przechodząc raz koło tej statuy, rzekł ze zwykłą sobie skromnością — Si j'etois placé si haut, la tete me tourneroit. — W innym czasie, gdy mu pokazywano między *apartamentami* jednego z pałaców *Bonapartego*, *Salę pokoju*, rzekł: A quoi cette piece servoit à Bonaparte? — *Bonapartego* odsyłała na małą wyspę *Elbę*, i Rząd *Francuski* wyznacza mu pensyę. On się na wszystko zgadza, okazując niepojętą małość duszy — I tegoż to człowieka nazywano *Wielkim*?

OGŁOSZENIA RZĄDOWE.

1 Kommissya za Naywyższym Ukazem dla przedaży Dóbr Skarbowych w Gubernii Wileńskiej ustanowiona ogłasza, że ponieważ majątki Jenerała B. P. W. Grafa Xawerego Niesiołowskiego, dotąd z powodu oddalenia się Jego za granicę konfiskacie ulegające, Imiennym Naywyższym Ukazem pod dniem 3im ominionego miesiąca Marca nastalym, są wyjęte z pod konfiskaty; przeto wszyscy którzy w pretensjach do wspomnionego Grafa Niesiołowskiego stosujących się złożyli w Kommissyi Dokumenta realność należności swojej probujące, raczą dla odebrania onych iawić się do Kancellaryi Kommissyi, sami osobiście lub przez umocowanych do tego prawnie Plenipotentów.

Sekretarz Antoni Wiskowski.

2 Od Komissyi za Naywyższym rozkazem do przedaży majątków Skarbowych w Grodzie ustanowionej, czyni się wiadomo, że oznaczone na przedaży w Gubernii Grodzieńskiej majątki Skarbowe, a mianowicie: w Powiatach Grodzieńskim Woytostwo Satachie 275 dusz, w Słonińskim Dzierżawy Lewkowice 3, Kokoszyce 44 dusz, Kowale osm wlok i 6 morgów ziemi, Chodziele 5 wlok ziemi, wieś Woytowo z Przysiółkiem Nivy 141 dusz, Ekonomia Słonińska 2,121. dusz. W Nowogródzkim Woytostwo Nowogródzkie 3 włoki ziemi, Ekonomia Nowogródzka 111 dusz, Starostwo Cyryńskie 376 dusz: w Lidzkim Dzierżawy Ugołniki jedna włoka 5 morgów, Zahałski 4 i pół włoki, Likancy 3 włoki, Woytostwo Lidzkie 2 włoki ziemi, Starostwo Tuszomańskie 46 dusz, Dzierżawa Piętowcy 92 dusz, w Brzeskim Kolonia Radesz 19 wlok ziemi, Dzierżawa Radość 20 dusz, w Pruzzańskim Starostwo Rewiatyckie i Przysiółki od niego odeszłe, 566 dusz. W Wołkowyskim Foliwark Biskupcy 89 dusz. W Kobryńskim Starostwo Kalań 6 dusz i Foliwark Czerniany 15 dusz: podług rewizyi 1811 znajdujące się. Mający zamiar kupić którykolwiek z wymienionych na przedaży majątków Skarbowych, mogą iawić się dla targów do teyże Kommissyi w każdym czasie. Dnia 17go Aprila 1814.

Gubernator Leszern.

Wice Gubernator Andrzejkowicz.

P O D R A D.

2 Kommissya Wileńskiego Prowiantskiego Depo, wzywa życzących sobie podiać się transportu z miasteczka *Mereczka* do miast Xięstwa Warszawskiego *Pottuska* i *Wyżgorodka* chleba do 15,000 czetwerti, do targów na termina aż po dzień 12ty tego miesiąca *Maia* mających się odbywać codziennie w teyże Kommissyi, gdzie każdemu będą obiawione kondycye tudzież ilość, gdzie wiele potrzeba dostawić. Dnia 2go Maja 1814.

Siódmy Klaszy *Moysieiew*.

OBWIESZCZENIA SĄDOWE.

No 150.

2 Roku 1814 miesiąca Aprila 29 dnia. Powiatowy Sąd Ziemski Wileński w Cywilnym porządku z Regestrow Summaryynych za Aktoratami rozpoznawał spory między WW. JPP. Maryanną Matką, Walentym Synem Moniuszkami, oraz Stanisławem i Bogumiłą z Moniuszkow Trzemeskimi Regent. Granicznymi Pttu Trockiego, a W. JX. Taulerem Wołczackim Kanonikiem Infant: i W. JP. Hipolitem Wołkiem Sędzią Granicznym Pttu Nowogr: między innemi okolicznościami w pryncypalnym obiekcie o byłość Testamentu zesłego JW. JX. Walentego Wołczackiego Biskupa Tomaseń: Kanonika Kathedralnego Wileń: i Orderu S. Stanisława Kawalera zachodzące, in tractu której Sprawy W. JP. Symplicyan Popławski był Prezydent Ziemski Pttu Lidzkiego od WW. Moniuszkow i Trzemeskich przez Pozew będąc pociągniętym, złożył Testament w dacie Roku 1809 Aprila 7 dnia w Wilnie Dattowany z podpisem JW. JX. Biskupa Wołczackiego i z pieczętarstwem WW. JPP. Michała Zyniewa Prezydenta Ziem: Wołkow: Stanisława Hromyki Sędziego i Wiktorego Bogusławskiego Podkomorzego Pttu Kobryń: będący, i przy onym dziesięć sztuk Annexow ku probacyi nieważności czyli adoptacyi pomienionego Testamentu, zatym rozprawiające się strony, jako to: WW. JPP. Moniuszkowie i Trzemescy, oraz W. JX. Kanonik Wołczacki i W. Sędzia Wołk rzekli się skutkow takowego Testamentu i W. Prezydenta Popławskiego od assy-

stency między niemi prowadzonego Cywilnym porządkiem procedern uwolnili, a W. JX. Taulery Wołczacki Kanonik lokacyi Testamentu i Annexow ządał, przeto Sąd Ziemski Wileński lokacyą w Kancellaryi wszystkich papierow przez W. Popławskiego złożonych uznawszy, osobną w tym obiekcie Rezolucyą postanowić zadeklarował; na skutek czego poniższy ogłasza wyrok — Ponieważ wyżej datą wymieniony Testament dla różnych osob wielorakie zajmuie Donacye, a mianowicie dzieciom JPana Michała Wołczackiego Skarbnikowicza, Jakubowi i żenie jego Hofmanom, JP. Andrzejowi Łukaszewiczowi, W. JP. Adamowi Sołtanowi Marszałkowiczowi, WW. Hipolitowi i Wiktorowi Wołkom, W. JP. Antoniemu Popławskiemu, W. JP. Symplicyanowi Popławskiemu, dzieciom W. JP. Antoniego Wołczackiego, JPP. Walentemu i Karolowi Moniuszkom, JPanie Bogumile Moniuszkownie, JP. Marcyannie Moniuszkowej, JPP. Janowi, Wincentemu i Mikołajowi Wołczackim, JPP. Tadeuszowi i Michałowi Popławskim, JPP. Janowi i Petroneli z Wołczackich Karpowiczom, JPP. Fabianowi i Rozalii z Wołczackich Szukiewiczom, WW. JPP. Zienkowiczom z Wołczackiej rodzącym się, W. JP. Cypryanowi Wołkowi z Wołczackiej rodzącemu się i Siostron onego, XX. Dominikanom Wileń: S. Ducha, XX. Bernardynom Wileń: XX. Karmelitom Ostrobramskim i WW. SS. Wileńskim, JXX. Franciszkanom Wileń: JX. Koniuszewskiemu, oraz sługom P. Zukowi byłemu Ekonomowi i P. Ostrowskiemu, tudzież poddanym Suderwiańskim Krzysztofowi Szwedowi, Stanisławowi Kuchmistrzowi, Lokałowi Kazimierzowi Jurcewiczowi, Kuczerowi Stanisławowi, Furmanowi Baranowi, a zatym bez ogulnego zebrania się Donataryuszow o nieważności Testamentu przez kilka tylko osób zapowiadanej definiować nie wypada, oznaczenia zaś różnym Donataryuszom summ i aktorstwo Dóbr pryncypalnie obciążać może majątność Suderwę w Powiecie Wileń: sytuowaną przez W. JX. Kanonika Wołczackiego ad praesens posiadającą się — Zatym Sąd Ziemski Wileński wszystkich przez Testament zajętych Donataryuszow adcytować do Sądu swojego W. JX. Tauleremu Wołczackiemu Kanonikowi Infant: do jednoczasowej i nayrychleyszey z Reiestrow Taktowych rozprawy poleca, i jeśliby wszystkich Donataryuszow formalnemi pozwami adcytować nie mógł, Edyktalne trzykrotne wydać dozwala, dla uwiadomienia zaś wszystkich interessujących, takową Rezolucyą z upewnieniem, iż w każdym czasie wolne jest w Kancellaryi przeyrzenie Testamentu i Annexow, do Gazet Kuryera Lit: niezwłocznie podać postanawia.

Tomasz Wilejko Prezydent.

Kanutt Romanowicz Sędzia,

Józef Xiążę Giedroyc Sędzia.

Mateusz Czyż Sędzia.

3 Sąd Taxatorsko-Exdywizorski na rozdział majątku Star. Abrahama Leybowicza Słazberga Obywatela Wileńskiego naznaczony, w powtórny terminie ad fundum Kamienicy w Mieście Wilnie za Zamkową Bramą sytuowanej w zupełnym komplecie zebrany, z powodu zaszłej śmierci Aktora, dla pozostałych dwóch iego Córek Star. Hody-Hendy, i Sory-Kieyli Abrahamowien wspólnie z dodanemi Opiekunami rozprawiających się, kopią z Spraw przez wszystkich Kredytorów i Pretensorów do Kancellaryi Ziemskiej Wileńskiej złożyć się powinna uznał, i ostateczną rozprawę do dnia 20go Junii roku terazniejszego 1814 prorogował, żeby więc wszyscy Kredytorowie i Pretensorowie z iakiegokolwiek bądź źródła pretensye do majątku po zesłym Star. Abrahamie Leybowiczu Słazbergu pozostałego uraszczać mogący pod upadkiem swych pretensyów do jednoczasowej łączyli się rozprawy, ninieyszą zawiadamia awizacyą.

5 Roku 1814 Marca 10go dnia, Sąd JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Taxatorsko - Exdywizorski w przewodni Dekretu Sądu Głównego Departamentu Cywilnego roku 1811 Xbra 20go dnia zakreconego Taxę i Exdywizyą majątku Dóbr Niewordzian i Dymayć WW. JPP. Michała i Ludwika Chormańskich Sęstwa był. Grodz. Telszewskich naznaczającego ad fundam Dóbr Niewordzian przybywszy Akcessoryiny postanowił wyrok, przez który wyrażone Dobra z pod posesyi Debitorów odiawszy dostateczną odpowiedź mającym pretensorom w Administracyą poruczył — Geometrów na wymiar onych i komportacyą Dokumentów pretensorstwo oraz ilość funduszu Debitorów wyjaśnić mogących do Kancellaryi Grodzkiej Powiatu Telszewskiego w przeciągu od dnia 20go Aprila do dnia 1go Maja przeznaczył, termin powtórnego zjazdu do 5go Junii roku idącego zakreślił, i gdyby w tym czasie wszyscy Pretensorowie z swoimi dowodami stanęli sub amissione causæ zastrzegł, o czym trzykrotnie przez Kuryera Litewskiego zawiadomić Publiczność postanawia.

Prezydent Ziemski Powiatu Szawel. i Exdywizor. Kownacki.

Mikołaj Szukszta Prezydent Ziem Pttu Telszew. i Exdywizor.

Jakub Mackiewicz Prezydent Grodzki Telszew. i Exdywizor.

Grodzki i Exdywizorski Regent Bohdanowicz.

O S W I A D C Z E N I E.

2 Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego c. i. k. Rofsy.

Excerpt Oświadczenia w Protokule Manifestowym Sądu Głównego Departamentu drugiego Gubernii Litewsko-Grodzińskiej w dacie niżej piszący się zapisanego, pod pieczęcią Urzędową tegoż Sądu stronie potrzebującej R. 1814 Aprila 24 dnia wydany.

R. 1814 miesiąca Apr. 20 dnia. Niżej podpisany czynię oświadczenie w rzeczy następnym opianiem objasnione Stefan i Elżbieta z Gąseckich Szwykowsky Skarbnikowie Troccy w ciągu życia swojego wspólnie zebrany majątek ziemny i ruchomy w roku 1766 Apr. 6 dnia przez Dokument między sobą zawarty, tegoż roku i miesiąca 8go dnia w Ziemstwie Włkomirskim przyznany, a w R. 1798 7bra 25 dnia do akt Trybunału Littgo przeniesiony postanowili, (w przypadku nie zrobienia późniejszych dyspozycji) w sukcesji zostawić w równy dział obu familiom, to jest Szwykowskim i Gąseckim. Stało się, iż zeszła Elżbieta z Gąseckich Szwykowska przeżywszy męża swojego bez dyspozycji dni życia swojego dokończyła w R. 1811. Skutkiem zatem Dokumentu powyższy wyrażonego obie familie do Dóbr Czabiszek w Powiecie Wileńskim i tęż Gubernii położonych zjechawszy się, robili różne umiarkowania, administracyą majątkow stanowią, a nakoniec w R. 1813 w Maju w tychże Dobrach zebrawszy się, dział tymczasowy uczynili. Oświadczający się mając w małżeństwie Dominikę z Michała Gąseckiego Sędziego Grodzkiego Włkomirskiego brata zeszłej Szwykowskiej rodzącą się, nie rozumiał aby bracia rodzeni zeszłej żony Stanisław i Szymon Gąseccy w dział sukcesji wchodzący zapomnieć mogli o synie Julianie Cholewińskim z siostry urodzonym, i spodziewał się, że zgłosić się nie zapomną o wydanie plenipotencyi, aby dział mogli czynić w schedzie po Michale Gąseckim Sędziu Grodzkim Włkomirskim wspólnie z rodzeństwem dalszym w osobach trzech, lecz kiedy z ustronia wystarano kopia działu tymczasowego w R. 1813 w Maju w Czabiszkach między familiami Szwykowskich i Gąseckich postanowionego, i tak oświadczającego się doszła przekonany, że wszystkie czynności między familiami były bez wzmienienia sukcesji z głowy Dominiki z Gąseckich Cholewińskiej na Juliana syna spadłego, a WW. Stanisław i Szymon Gąseccy schedy na siebie przyznając jakby nienależnym do nich Juliana Cholewińskiego z siostry Dominiki rodzącego się w Dokumentie wyrazić czy zapomnieli, czyli nie chcieli wspomnieć, z obowiązku zatem opieki nad małoletnim synem swym Julianem znajduje się w konieczności wszystkie dotąd układy między familiami WW. Szwykowskich i Gąseckich czynione na krzywdę małoletniego Juliana Cholewińskiego bez wiedzy jego Ojca przez niniejsze Oświadczenie co do schedy na jego spadek mogący z ogólnego majątku za nieważne ogłosić, i takowe Oświadczenie mieszcząc w Gubernii Grodzińskiej w aktach Sądu Głównego 2go Departamentu mieszcząc, do wiadomości publicznej podaję. Pisan jako wyżej. U tego Oświadczenia podpis następny: Marcin Cholewiński. (L. S.) Zgodno z Protokółem manifestowym świadczę, Józef Rakowski Regent.

O S T R Z E L E N I A.

1 W roku terazniejszym pierwszych dni Marca Starozakonny Enoch Berkowicz Palastyn wyjeżdżał w te miejsca, gdzie Star. Symsona Abramowicz Kupca i Obywatela Wileńskiego mieszkają Debitorowie, i oświadczył się, że ma znanomość z niemi — Czém powodowany Symson Abramowicz dał mu Obligi — Jeden od Chor. Rudominow z terminem opłaty dnia 17 Junii, 1811 na czer. złt. 290 i osobno dwie karty i list, a jedna z tych karta na rubli 96, druga na złt. 56, a list na złt. 125, — Drugi Oblig od Szemio-

ta na czer. złt. 60 — Karta od Bystrama na złt. 824 Karta Janczewskiego na złt. 463 gr. 10 — Karta Białozora Marszałka na Rubli 110 i dopisek na rubli 15, Karta Brunetta na rubli 60, i nadpłaty rubli 21, które to Obligi i karty Palastyn wiawszy do siebie i zadeklarowawszy wydać rewers, tego nie uskutecznił i z miasta wydalili się — Teraz zaś powróciwszy, gdy ani rewersu, ani obligow nie oddał — Symson zrobił wniesienie w Grodzie Wileńskim, zyskał registr taktowy, i wolne udanie się do Policji o zatrzymanie osoby — Aby zatem, nim ostateczna nastąpi rozprawa, nikt z Palastynem o wyżej wyrażone Obligi żadnych nie robił układów, niniejszem zawiadamia.

Symson Abrahamowicz.

1 Niżej podpisany celem upewnienia należności rubli srebrn. 1,100 na kamienicy w Wilnie Nrem 351 oznaczonej po zeszłych Jakubie i Katarzynie Lisowskich i za ich dług przez Sukcessora JP. Stanisława Lisowskiego wydanym poświadczony Obligiem, jako istotny kredytor, aby nikt z czyniących Interessa z pomienionym Lisowskim, o tém co się wyżej namieniło, niewiadomością nie wymawiał się, niniejszą do wiadomości każdego podaję publikatę — 1814 Aprila 28 dnia.

Jakób Popławski.

N. 192.

A W I Z A C Y A

2 Po zmarłym w Mieście Wilnie Pietrze Dunalskim pozostały majątek, to jest: Dworek pod Nrem 772 sytuowany, i rozmaita ruchomość, na skutek komunikacji Pollicji Miejskiej Wileńskiej delegowanego, Inwentarzem opisany został; z którego, Dom pomieniony dla nienaydowania się Sukcessorów, do przybycia onych tymczasowie w Administracyą Urzędową poruczony; a ruchomość izby korupcji niepodpadała, na wyprzedaż przez Publiczną Licytacyą przeznaczoną została — Do iakowego aktu Licytacji ruchomego majątku na rozpoczęcie onego w Ratuszu Wileńskim, Magistrat dzień iedynasty miesiąca Maja terazniejszego 1814 roku naznaczył, i o takowej odchodzi mającey Licytacji, iako też dla wiadomości bydz mogących Sukcessorów zmarłego Dunalskiego, aby się iawili niezwłocznie z dowodami dla osiągnięcia po zmarłym Dunalskim majątku, do Magistratu; wydać Publikatę przez Gazetę Kuryera Litewskiego postanowił — W iakowym celu niniejsza awizacya po trzykroć w Gazecie Kuryera Litewskiego zamieszcza się — Dnia 25go Aprila 1814 roku.

Szymon Giec Bur. M. W.

Regent Marcin Pozlewicz.

2 Domka Jałkowski służący u W. Podbereskiego za Strzelca, miał razem pod swoim dozorem i kredens — Ten nie wiadomo z iakich przyczyn z dnia 19 na 20 Aprila z majątności Nowey Piłassy zbiegł, zniósł liberyą nową sukna szaraczkowego, oraz dalsze odzienia Skarbowe, nadto wiele rzeczy pod swoim zawiadywaniem mając, nie zdał, i nie wiadomo, czy z sobą uniósł, czyli roztrwonil, iako to ze srybra stołowego, i dalszych sprzętów, ten zbieg mówi tylo po Rusku, strzedniego wzrostu, ciemnych włosów, wąsy russe, ślepy na lewe oko, mający fuzyą i torbę strzelecką, ktoby takowego zbiega postrzegł, raczy zatrzymać i do wyżej wyrażonego miesca dostawić, za co przyzwolą odbierze nadgodę

2 Po zeyściu JP. Jana Sakowicza, na usługach piszącego się będącego, wzywają się Sukcessorowie, aby dla osiągnięcia spadków, z prawnymi dowodami, iawili się do majątności swojej Antonosza w Powiecie Włkomierskim leżącey.

Michał Römer Konsyliarz Stanu i Kawaler.

2 JW. Józef Hrabia Mostowski, zrzekając się majątku swego na Synów swoich, zastrzegł Dokumentem roku 1809 Pazdziernika 18go dnia w Ziemstwie Zawileyskim przyznany, od tychże sobie wydanym, iż pod utratą daru, obowiązani są: wnaszać co rok Jemu pewną summę, nie mogą do lat 25 wieku swego zaciagać długi, i w urzędzeniu się oraz zściąganiu kapitałów, nic bez zezwolenia niżej podpisanego stanowić; stosownie do czego w Sądzie Głównym Litewsko-Wileńskim 2go Departamentu, roku idącego miesiąca Marca uczynione przezemnie oświadczenie, iakową wiadomość mam honor udzielić Publiczności.

Wincenty Weyssenhoff.